

engang i forrige Aarhundrede, hvilket vilde medføre Oversvømmelser, der kunde have meget betænkelig Følge for hele den Del af Landet. Desuden gjøres der opmærksom paa, at Fiskeriet tager betydeligt af, som Forholdene ere nu, idet Nyminddegab ikke blot stadig flytter sig sydpaa, men ogsaa bestandig bliver besværligere at befare. Antallet af Fiskere siges at aftage meget betydeligt. Man paaftaar, at der for 20 Aar siden har været beskæftiget over 300 ved Fiskeri, men nu ikke flere end omtrent 60. Altsaa baade for Fiskeriet og navnlig for den omboende Landbefolkning vil det have stor Betydning, at der foretages Noget her. Ministeren stillede sig ifjor velvillig til Sagen og har ogsaa ladet den undersøge. Som de Herre vilde se, foreligger der nu en Skrivelse fra Vandbygningsdirektør Carlsen. I denne Skrivelse gjøres imidlertid en noget anden Opfattelse gjældende, idet den fremhæver, at det er neppe Nyminddegabets Flytning eller Tilstand, som virker skadeligt og forlign med Denfyn til Engene, men snarere selve Skjernaens Fald, eller de Forhold, hvorunder den flyder, og at, hvis man vil gjøre noget Energisk, vil det ikke blot være nødvendigt at foretage en Gjennemskæring af Nyminddegab, hvortil der nu foreligger flere Forslag, af hvilke det ene for Resten er meget dyrt, men ogsaa nødvendigt at foretage en Regulering af Skjerna. Dette har ikke været til at modsige fra vor Side, og jeg antager endog, at det er en rigtig Betragtning, der er lagt til Grund. Dette forklarer os jo, at der ikke hidtil har kunnet gjøres Noget ved Sagen. Ministeren har imidlertid bebudet Medsættelsen af en Landvæsenkommission, og jeg haaber, at der fra Regjeringens Side vil blive gjort, hvad der i saa Henseende kan gjøres for at afhjælpe de Farer og Ulemper, der kunne true denne Del af Landet. Navnlig hvis det skulde vise sig, at man maa gaa til Gjennemskæringsarbejder eller Konsolideringsarbejder ved Nyminddegab, vil der vist være Brug for en Ingenieur, og det er da denne Betragtning, der har ledet Udvalget til ikke for i Aar at modsætte sig, at der bliver ansat en Ingenieur derovre. Det staar altsaa i Forbindelse med Dnisset om, at der fra Regjeringens Side vedblivende maa blive vist Interesse for Nyminddegab, saa at, hvis der kan gjøres Noget, det da maa ske og ikke vare for længe. — Der har ogsaa i Udvalget været forhandlet med den høitærede Minister, om at lette Transporten af Fiskeriprodukter paa Statsbanerne. Det er et Spørgsmaal, der for Befolkningen har ikke saa lidt Interesse, ikke blot for den egentlige Fiskerbefolkning paa Kysterne, men ogsaa for en Del af Landbefolkningen, idet det ikke er saa sjældent, navnlig i Sjælland, at man sælger Fiskene fra de Søer, der ligge inde i Landet, til tydske Fiskehandlere, der købe hele Historien, hente den og føre den til Hamborg; men det er en Selv-

følge at hele denne Trafik — om den er saa økonomisk fordelagtig, som der siges, ved jeg ikke — saavel som overhovedet hele Fiskehandelen, baade Handelen med Ferskvands- og Saltvandsfisk, er betinget af, at Fisken kan bringes levende bort paa Banerne, og dette har hidtil ikke kunnet ske. Den ærede Minister har stillet sig velvillig til Sagen, og hvad der kan gjøres for den, haaber man da ogsaa, at Ministeren vil gjøre. — Dernæst findes der endnu et Spørgsmaal vedrørende § 19, nemlig Spørgsmaalet om Kolportering af Bøger osv., hvilket Spørgsmaal har været reist i Finantsudvalget allerede tidligere. For nogle Aar tilbage betragtedes Kolportering som en Sag fra Autoriteternes Side, man ikke blandede sig i, og det var meget almindeligt, at Folk ikke gjorde saa ganske ubetydelige Forretninger ved Ombæring af Bøger, Skrifter, Billeder osv., men i det sidste Par Aar har Regjeringen stillet sig anderledes til Sagen, idet den nu betragter saadan Kolportering som Visseframhandel, altsaa som ulovlig Omløb med Varer. Jeg skal nu ikke komme ind paa, om det er den rigtige Fortolkning af Næringsloven eller ikke, idet jeg ikke tror, at det vilde føre til Noget at rejse en Diskussion derom. Vist er det, at Regjeringen som Følge af sin Opfattelse har forbudt Kolportering, men dog givet enkelte Personer og navnlig et enkelt Firma, en Mand, der hedder Rom — jeg tror, at der for Tiden kun er Tale om dette ene Firma — en Bevilling til Kolportering, der vel kan anses som et Slags Monopol. Dette har Udvalgets Flertal ikke kunnet føle sig tilfredsstillet ved, idet man faktisk holder Et af Lo, enten at Kolportering er fri, saaledes at Enhver kan gjøre Brug af den Levevei, naar han opfylder visse Betingelser, det vil sige, svarer visse Afgifter, giver en eller visse bestemte Regler faktisk Sikkerhed for, at han ikke misbruger sin Ret enten til Bedrageri eller til Ombæring af flette Skrifter, eller ogsaa, at al Kolportage bliver forbudt. Denne Undtagelse for en enkelt Mand har man ikke følt sig tiltalt af, og der har da ogsaa i Udvalget været ført Forhandlinger derom med den høitærede Minister. Flertallet, som er et noget andet end det sædvanlige, ønsker, at han vil tage de Bevillinger til Kolportering, han allerede har givet, tilbage, hvilket, saavidt vides, kan ske, naar det skal være, og ikke give flere saadanne Bevillinger, altsaa overhovedet standse al Kolportering, indtil denne Sag kan blive ordnet ved Lov, saa at det bliver Nøgledagens og Regjeringens Sag at enes om, hvorvidt Kolportering skal kunne finde Sted eller ikke, og i bekræftende Tilfælde, hvilke Regler der skal gives for, at Kolportering kan finde Sted. Hermed tror jeg at have omtalt Alt, hvad der vedrører § 19.

Der mangler endnu kun at gjøre nogle Bemærkninger med Denfyn til Ændringsforslagene til §§ 26 og 27, forsaavidt de vedrøre Siden-